

الله اکبر

خط کوفی برگرفته از کتیبه های مسجد جامع قزوین

دانشکده اصول الدین
تهران

گروه علوم قرآن و حدیث

پایان نامه کارشناسی ارشد

موضوع:
 بصیرت‌گرایی از دیدگاه قرآن و روایات

استاد راهنما:
دکتر منصور پهلوان

استاد مشاور:
دکتر غلامحسین تاجری نسب

نگارش:
کبری رشوندی

نیمسال اول ۱۳۹۰-۹۱

كلية اصول الدين

تهران

قسم علوم القرآن و الحديث

رسالة ماجستير

عنوانها:

البصيرة في القرآن و الحديث

الاستاذ المشرف:

الدكتور منصور البهلوان

الاستاذ المشاور:

الدكتور غلامحسين التاجری النسب

اعداد:

کبری الرشوندی

السنة:

١٣٩٠-٩١

تقدیم به

تقدیم به او که از شدت
حضورش غایب است

سپاس

حسب بیان شریف من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق وظیفه اخلاقی و انسانی خویش می‌دانم تا مراتب قدرشناسی و سپاس خویش را از اساتید گرانقدر و ارجمندی که افتخار بهره‌مندی از خرمن داناییشان را داشته‌ام ابراز دارم.

بویژه استاد بزرگوار راهنما جناب آقای دکتر منصور پهلوان که بی هیچ کم و کاستی، کمر همت بسته در این راه مشوق و یار و همراهم بوده‌اند. و همچنین استاد مشاور نیکوسرشتم جناب آقای دکتر غلامحسین تاجیری نسب که با روی باز و گشاده رویی، تمام داشته‌های علمی و زحمات ارزشمند خویش را در اختیار فرزندان معنوی خویش قرار دادند.

فهرست مطالب

۱	چکیده.....
۲	مقدمه.....
۳	فصل اول - کلیات و مفاهیم.....
۴	۱-۱. کلیات.....
۴	۱-۱-۱. تبیین مسأله.....
۵	۲-۱-۱. ضرورت تحقیق.....
۵	۳-۱-۱. اهداف تحقیق.....
۵	۴-۱-۱. سوالات تحقیق.....
۶	۵-۱-۱. فرضیات تحقیق.....
۶	۶-۱-۱. پیشینه تحقیق.....
۷	۷-۱-۱. روش تحقیق و گردآوری
۸	۲-۱. مفهوم لغوی بصیرت.....
۸	۱-۲-۱. بصیرت.....
۸	۲-۲-۱. برهان.....
۹	۳-۲-۱. علم.....
۹	۴-۲-۱. قوّة ادراک.....
۹	۵-۲-۱. معرفت.....
۹	۶-۲-۱. عترت.....

١٠	٧-٢-١	٧. عقیده قلب
١٠	٨-٢-١	٨. يقین و حجۃ واضحه
١٠		جمع بندی
١١	١	٣-٣. مفهوم اصطلاحی بصیرت.....
١١	١-٣-١	١-٣-١. تعریف التهانوی
١١	٢-٣-١	٢-٣-١. رسول حق
١١	٣-٣-١	٣-٣-١. تعقل
١١	٤-٣-١	٤-٣-١. قوّه ادراک قلب
١١	٥-٣-١	٥-٣-١. علم
١٣	٤-١	٤-١. مترادف بصیرت
١٣	١-٤-١	١-٤-١. یقطنه
١٣	٢-٤-١	٢-٤-١. نور
١٣	٣-٤-١	٣-٤-١. فرقان
١٣	٤-٤-١	٤-٤-١. عقل
١٤	٥-٤-١	٥-٤-١. علم
١٤	٦-٤-١	٦-٤-١. تفکر
١٥	٧-٤-١	٧-٤-١. تدبیر
١٥	٨-٤-١	٨-٤-١. معرفت
١٥		جمع بندی

١٦	فصل دوم - جایگاه بصیرت و مترادفات آن، در آیات قرآن و روایات.....
١٧	مقدمه فصل
١٨	١-۲. آیات قرآن
١٨	١-١-٢. سوره جاثیه
٢١	٢-١-٢. سوره انعام
٢٥	٣-١-٢. سوره یوسف
٢٧	٤-١-٢. سوره نمل
٢٨	٤-١-٢. سوره قصص
٣٠	٦-١-٢. سوره زمر
٣٢	٧-١-٢. سوره بقره
٣٧	٨-١-٢. سوره رعد
٤٠	٩-١-٢. سوره سبا
٤٢	١٠-١-٢. سوره طلاق
٤٣	١١-١-٢. سوره انعام
٤٧	١٢-١-٢. سوره فاطر
٤٩	١٣-١-٢. سوره رعد
٥٣	١٤-١-٢. سوره علق

۵۶	۱۵-۱-۲. سوره جمعه
۶۰	۲-۲. روایات
۶۹	جمع بندی

۷۱	فصل سوم - عوامل تحقق بصیرت از دیدگاه آیات قرآن و روایات
۷۲	مقدمه فصل
۷۳	۱-۳. ایمان
۸۱	۲-۳. تقوا
۸۶	۳-۳. یاد و ذکر الهی
۸۹	۴-۳. قرآن
۹۲	۵-۳. تفکر در آیات و خلقت الهی
۹۷	۶-۳. توبه
۹۹	۷-۳. عبرت از تاریخ احوال گذشتگان
۱۰۲	جمع بندی

۱۰۳	فصل چهارم - موانع تحقق بصیرت از دیدگاه آیات قرآن و روایات
۱۰۴	مقدمه فصل
۱۰۵	۱-۴. تیرگی‌های نفسانی
۱۱۱	۲-۴. هوای نفس
۱۱۸	۳-۴. دوستی کورکورانه
۱۲۲	۴-۴. تکبیر و خود بینی
۱۲۷	۵-۴. انکار حق
۱۳۰	۶-۴. استبداد و خود رأی
۱۳۳	۷-۴. آرزوگرایی
۱۳۶	جمع بندی
۱۳۷	نتیجه گیری
۱۳۹	منابع
۱۴۶	Abstract

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی بصیرت از دیدگاه قرآن و روایات پرداخته است. پس از ارائه کلیات و مفاهیم، جایگاه و اهمیت بصیرت مورد بررسی قرار گرفته است. از بسیاری آیات و احادیث بصورت صريح و روشن استفاده می‌شود که ارزش و عظمت انسان‌ها به بصیرت و معرفت آنها منتهی می‌شود و هر انسانی که از بصیرت بیشتر و کامل تری برخوردار است به همان میزان از ارزش و عظمت و شخصیت والای انسانی بیشتری بهره مند است و هر کس از بصیرت بهره‌ای ندارد در واقع فاقد هر گونه ارزش معنوی و کمال آدمی است. قرآن می‌فرماید: «قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا». در ادامه به مباحثی هم چون عوامل تحقق بصیرت می‌پردازد که عبارتند از: ایمان، تقوا، ذکر و یاد الهی، قرآن، تفکر در آیات خدا، توبه، عبرت از تاریخ احوال گذشتگان. پس از آن موانع بصیرت بیان شده است که عبارتند از: تیرگی‌های نفسانی، هوای نفس، دوستی کورکورانه، تکبر و خودبینی، انکار حق، استبداد و خودرأیی، آرزوگرایی. این عوامل بر اساس آیات و روایات، مبسوط مورد بررسی قرار گرفته است.

مقدمه

آدمی در هر کرانه از کرانه‌های این هستی پهناور و ژرف که بنگرد هیچ بیهودگی نمی‌بیند؛ همه در تلاش و کوشش هستند و هر چیز و هر موجود به سوی مقصدی عالی و حکیمانه روان است. مثلاً به چشم‌های بنگرید که از کناره تخته سنگی می‌جوشد و در بستری روان می‌شود و شب و روز در جریان است. بر گیاه و سنگریزه می‌گذرد و گیاهی را سیراب می‌کند. این چشم‌های کوچک است با چنین تلاشی و چنین سرنوشتی. چنین است حالت هر چه در جهان هستی قرار گرفته است.

آیا برای آدمی شایسته است که تلاشی نکند؟ و اگر تلاشی می‌کند، آیا رواست که کوشش و تلاش او برنامه‌ای درست و هدفی در خور شأن آدمی نداشته باشد؟ آیا ممکن است که برنامه‌ای درست و هدفی بزرگ، بدون شناخت و خود آگاهی و الهام گیری و اخلاص وجود یابد. بنابراین پایه‌شاری برای فراهم آوردن انگیزه‌ها و وسایلی که سبب رسیدن به شناخت و معرفت می‌شود بزرگترین خدمت انسانی و عالیترین عمل اجتماعی و والاترین گام اصلاحی و مهم‌ترین تکلیف الهی است، که بر هر انسان واجب است به آن قیام کند. شناخت برای آدمی همچون زندگی برای اوست، از آن جهت که شناخت و معرفت منشأ زندگی انسانی است. شناخت بالاترین نوع عبادت و تقرب به خداست، تا آنجا که ارزش هر عبادت و تقرب، متوط به اندازه شناخت و معرفت عمل کننده است. ارزش انسان به شناخت‌ها و دریافت‌های او و ملاک امتیاز اصلی انسان ، عقل و دریافت انسان است.

در این رساله سعی بر آن است تا اهمیت این شناخت در قرآن و روایات مورد بررسی قرار گیرد.

فصل اول

کلیات و مفاهیم

۱-۱. کلیات

برای ورود هر چه بهتر به بحث لازم است، مباحث کلی و مفاهیم تعریف شوند؛ از این رو این فصل را اختصاص می‌دهیم به تعریف و بررسی مباحثی همچون: تبیین مسأله، ضرورت تحقیق، اهداف تحقیق، سوالات تحقیق، فرضیات تحقیق، پیشینه تحقیق، روش تحقیق و گردآوری، مفهوم لغوی بصیرت، مفهوم اصطلاحی بصیرت، واژه‌های مترادف بصیرت و در پایان جمع بندی.

۱-۱-۱. تبیین مسأله

بصیرت‌گرایی از دیدگاه قرآن و روایات: ارزش و اهمیتی که آیات قرآن و روایات برای بصیرت قائل شده‌اند و نیز بررسی و جایگاه والای آن در اندیشه‌های دینی، موضوع اصلی این تحقیق است. سوالاتی که در این تحقیق مطرح شده‌اند و ما به دنبال ارائه پاسخ مناسب از قرآن و روایات نسبت به آن‌ها هستیم به قرار زیر است:

۱. بصیرت و شناخت و آگاهی و بینش از دیدگاه آیات قرآن و روایات در چه درجه‌ای از اهمیت است و در چه جایگاهی قرار دارد؟
۲. عوامل ایجاد و پیدایش بصیرت از دیدگاه آیات قرآن و روایات کدام است؟
۳. موانع تحقق و پیدایش بصیرت از دیدگاه آیات قرآن و روایات چیست؟

۱-۱-۲. ضرورت تحقیق

انسان موجودی زنده و دارای حیات است که از علم و قدرت برخوردار می‌باشد و از جمله زمینه‌های کسب و رشد علم؛ بصیرت، تفکر و تدبیر است و از طرفی به هر میزان که علم در شخصی شکوفاًتر باشد او در درجه حیات، مستعدتر و پیش روتر است و علم و معرفتی مهم‌تر از بصیرت‌گرایی و تفکر و تعقل از دیدگاه آیات قرآن و روایات نمی‌توان یافت. از این رو پرداختن به مسأله "چگونگی تحقق بصیرت در آیات قرآن و روایات" امری بس بزرگ و در خور اهمیت است. زیرا دستاورده آن صید مروارید معرفت الهی است که از یک سو باعث فرو نشاندن عطش روح آدمی شده است و از طرف دیگر به تشنگی بیشتر او در کسب علم و معرفت می‌انجامد. البته ذکر این نکته ضروری است که تشنگی روح باعث می‌شود تا انسان از غلبه شهوات تباہ کننده جسم و جان و عقل و ایمان و دنیا و آخرت نجات یابد، و این امر با تقویت نیروی بصیرت و تعقل و تفکر امکان پذیر است. از سوی دیگر گرچه موضوع بصیرت‌گرایی در آیات قرآن و روایات و کتب سیره و اخلاق مطرح بوده است و تقریباً در همه جوامع حدیثی و کتب اخلاقی مطالبی درباره آن یافت می‌شود، اما تحقیق کامل و مستقلی در این زمینه وجود ندارد، بنابراین با توجه به اهمیت بصیرت‌گرایی و تعقل و تفکر لازم است که تحقیق مستقلی در این زمینه انجام گیرد. آیات قرآن و روایات در این زمینه به طور مستقل مورد بررسی قرار گرفته و نکات بدیع ارائه شده است.

۱-۱-۳. اهداف تحقیق

اهداف تحقیق به این قرار است:

۱. بررسی جایگاه و اهمیت بصیرت‌گرایی و تشویق همگان به امر بصیرت در آیات قرآن و روایات، که در نتیجه به نورانیت دلها می‌انجامد و اثرات این نورانیت به دیگر بخش‌های جامعه نیز سرایت می‌کند و دلیل آن این است که کل، یعنی جامعه پیرو افراد که بخشی از این جامعه هستند می‌باشد.
۲. بررسی عوامل پیدایش بصیرت و کمک به خود و دیگران در خودسازی عمیق و از روی معرفت و آگاهی امری اجتناب ناپذیر است و یک راه مسلم آن بصیرت‌گرایی و تعقل است و رسیدن به این شیوه امری مقدس و حیاتی است، در نتیجه سعی ما در این مسأله بر آن است که اهمیت این موضوع را بیان کنیم.
۳. بررسی آیات و روایاتی که ما را به بصیرت فرا می‌خواند و بر شمردن موانعی که بر سر راه بصیرت‌گرایی وجود دارد.

۱-۱-۴. سوالات تحقیق

با توجه به ذکر این مبحث سوالات تحقیق عبارتند از:

۱. بصیرت‌گرایی از دیدگاه آیات قرآن و روایات از چه جایگاهی برخوردار است؟

۲. آیات قرآن و روایات چه عرصه‌هایی را جهت تحقق در ایجاد بصیرت به منظور دستیابی به معارف توحیدی معرفی می‌نمایند؟

۳. آیات قرآن و روایات چه موانعی را در زمینه تحقق بصیرت‌گرایی معرفی می‌نمایند؟

۱-۱-۵. فرضیات تحقیق

۱. از منظر آیات قرآن و روایات تنها راه تکامل مادی و معنوی، سازندگی دنیا و آخرت، رسیدن به جامعه مطلوب و مقصد اعلای انسانی، بصیرت‌گرایی و تفکر صحیح است.

۲. بر اساس آموزه‌های قرآن و روایات، ارزش هر فردی به میزان بصیرت و تعالی اندیشه‌های او است.

۳. از دیدگاه آیات قرآن و روایات، افرادی که از نعمت بصیرت و تعلق بی بهره‌اند و فرمان‌های الهی را انکار می‌کنند گمراحترین موجودات هستند.

۴. بصیرت نیاز به یک مقدمه علمی اساسی دارد و این علم اولیه را می‌توان با سیر در طبیعت، نگرش در وقایع گذشتگان و دقت در شکفتی‌های آفرینش بدست آورد.

۵. یکی از مهم‌ترین راهکارهای دریافت سعادت همه جانبه، بصیرت و تفکر در آیات قرآن برای پی بردن به عظمت الهی و رسیدن به شناخت و معرفت توحیدی است.

۶. بصیرت‌گرایی منتهی به صید معارف ناب توحیدی و ولایی متعلق به روح‌های قدسی و ملکوتی است که از اسارت زنجیرهای علایق مادی، رهایی پیدا کرده‌اند.

۷. از راههای تحقق بصیرت و تعلق، ایمان به خدا، پرهیزکاری و ذکر الهی است.

۱-۱-۶. پیشینه تحقیق

پژوهش حاضر که با عنوان بصیرت‌گرایی از دیدگاه قرآن و روایات تنظیم و تدوین گردیده است، از نظر پیشینه به شکل مستقل و همه جانبه از سوی دانشمندان و پژوهشگران مورد بررسی قرار نگرفته است، ولی در لابالی کتب روایی، اخلاقی و تفسیری، موضوعات و مفاهیم آن مطرح شده و به اهمیت و جایگاه آنها تاکید شده است که می‌توان از آنها به عنوان پیشینه تحقیق یاد نمود و در گردآوری این اثر از آن منابع بهره گرفت. از جانب دیگر اگر پیشینه تحقیق از حیث موضوع خاصی مورد نظر قرار گیرد تحقیقی که بصیرت را از دیدگاه قرآن و روایات مورد بررسی قرار داده باشد بسیار اندک است که عبارتند از:

۱- رحیمی، علیرضا؛ بررسی جایگاه تعلق در تعلیم و تربیت اسلامی و ارائه نظریه بصیرت، رساله دکتری، استاد راهنما: دکتر علی شریعتمداری، دانشگاه بین المللی علوم اسلامی لندن، ۱۳۸۶ه.ش.

در عین حال می توان به مواردی اشاره کرد که تا حدودی با این تحقیق در ارتباط هستند:

- ۱- محمدی ری شهری، محمد؛ خرد گرایی در قرآن و حدیث، قم، دارالحدیث، ۱۳۷۸ه.ش.
- ۲- شیخ الاسلامی تویسرکانی، حسن؛ فکر و اندیشه، قم، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۷۵ه.ش.
- ۳- سلطانی، اختر؛ تفکر و تدبیر در آیات قرآن و روایات معصومین، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، استاد راهنما: محمد رضا آشتیانی، دانشگاه آزاد اراک، ۱۳۷۷ه.ش.

این پژوهش گرچه خالی از نقص و عیب نیست ولی در نوع خود تحقیقی سازمان یافته به حساب می آید که به بررسی بصیرت از دیدگاه قرآن و روایات پرداخته و در نوع خود در این زمینه کار تازه و رویکرد جدیدی است تا برای پژوهشگران در این زمینه، گشايشی باشد.

۱-۱-۱. روش تحقیق و گردآوری:

در این تحقیق از روش توصیفی- تحلیلی استفاده شده است یعنی با مراجعه به منابع و گردآوری مطالب اعمّ از آیات قرآن، روایات و مباحث اخلاقی اندیشمندان پیرامون موضوع تحقیق از آنها بهره برده و به منظور پیوستگی و ارتباط بخشیدن به مطالب از شیوه تحلیل و توصیف استفاده شده است. همچنین جمع آوری مطالب و گردآوری آنها با مراجعه به کتابخانه‌های در دسترس و بازنگاری منابع مورد نظر اعمّ از کتب تفسیری، روایات اخلاقی و... انجام شده و در تدوین تحقیق حاضر به کار گرفته شده است. همچنین از نرم افزارهای مرتبط چون نرم افزار جامع التفاسیر نور، جامع الاحادیث، و در این زمینه بهره گیری شده است.

۱-۲. مفهوم لغوی بصیرت

۱-۱. بصیرت

بصیرت در لغت از ماده "بَصَرٌ" و جمع آن بصائر است که به معنای: بینایی^۱، بینش^۲، دانایی^۳، زیرکی^۴، عقل^۵، رؤیت، شاهد^۶، حجت^۷، تدبیر، شناخت و تأمل^۸، علم^۹، آگاهی و خرد اطلاق می‌گردد.

صاحب صحاح اللّغة در ماده بصر می‌نویسد: «أَبْصَرَتُ الشَّيْءَ رَأَيْتُهُ» که بصیرت را به معنای رؤیت گرفته است. «الْبَصَرُ الْعِلْمُ. بَصَرَتِ الْشَّيْءَ عَلِمْتُهُ. التَّبَصُّرُ التَّأْمُلُ وَ التَّعْرُفُ. الْمَبَصَرَةُ الْحُجَّةُ».^{۱۰}

برخی، بصیرت را به معنی بینایی دل^{۱۱} گرفته و گفته اند: این معنا متراff معرفت^{۱۲} است. حجت و دلیل را نیز یکی از معانی بصیرت شمرده به آن سبب که حجت و دلیل^{۱۳}، موجب بصیرت و بینایی است. ﴿قُدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ أَئِ حُجَّاجُ بَيْنَهُ﴾.

مفرد بصائر بصیرت است و بصیرت، نور قلب است کما این که بصر نور چشم است. «سَمِّيَتْ بِهَا الدَّلَالَةُ لِأَنَّهَا تَجْعَلُوا الْحَقَّ وَ يُبَصِّرُ فِيهَا».^{۱۴}

۱-۲. برها

برخی بصیرت را به معنای برهان^{۱۵} گرفته‌اند. صاحب المقاييس اللّغة گوید «الْبَصِيرَةُ الْبُرْهَانُ وَ أَصْلُ ذَلِكَ كُلُّهُ وُضُوحُ الشَّيْءِ».

-
- ۱- الكشاف عن غوامض التنزيل، ج ۲، ص ۹۸. موسوعه كشاف و اصطلاحات الفنون و العلوم، ص ۳۳۶.
 - ۲- موسوعه كشاف و اصطلاحات الفنون و العلوم، ص ۳۳۷.
 - ۳- منتهي الارب، ص ۱۴۵.
 - ۴- الكشاف عن غوامض التنزيل، ج ۲، ص ۹۹.
 - ۵- محيط المحيط، ص ۳۴۵.
 - ۶- منتهي الارب، ص ۱۴۰. محيط المحيط، ص ۳۴۵.
 - ۷- ترجمان القرآن، ص ۲۶. منتهي الارب، ص ۱۰۶. لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۰.
 - ۸- لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۰.
 - ۹- معجم الوسيط، ص ۵۹. تاج العروس، ج ۹، ص ۱۰۵.
 - ۱۰- الصحاح تاج اللغة، ج ۲، ص ۵۹۱.
 - ۱۱- ترجمان القرآن، ص ۲۶.
 - ۱۲- محيط المحيط، ص ۳۴۵. المعجم المعجمي، ص ۴۴۴.
 - ۱۳- تاج العروس، ج ۹، ص ۱۰۶. لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۰.
 - ۱۴- قاموس قرآن، ج ۱، ص ۱۹۵. مجمع البحرين، ج ۱، ص ۱۵۶.
 - ۱۵- مجلل اللغة، ص ۷۸. المقاييس اللّغة، ج ۱، ص ۱۱۸.

۳-۲-۱. علم

بصیرت به معنای علم نیز گرفته شده است. «أَبْصَرَ الشَّيْءَ وَبَصُرَّ بِهِ: أَى عَالِمًا بِهِ». در لسان العرب آمده: «قَالَ عَزَّ وَجَلَّ: بَصَرَتُ بِمَا لَمْ يُبَصِّرُوا بِهِ: أَى عَلِمْتُ بِمَا لَمْ يَعْلَمُوا بِهِ مِنَ الْبَصِيرَةِ – إِنَّهُ بَصِيرٌ بِالْأَشْيَاءِ أَى عَالِمٌ بِهَا».

۴-۲-۱. قوة ادراك

«قُوَّةُ الْإِدْرَاكِ وَالْفِطْنَةِ وَالْعِلْمِ وَالخِبْرَةِ. فَعَلَ ذَلِكَ عَنْ بَصِيرَةِ أَى عَنْ عَقِيَّدَةِ وَرَأَيِّ. برخی از اهل لغت بصیرت را بقوه درک^۲ و زیرکی و علم و خبره بودن معنی کرده‌اند.

واژه بصیرت به معنای عقل، عبرت، شاهد، حجت و خبیر نیز آمده است و صاحب معجم، بصیرت و علم و خبیر را به یک معنی گرفته است.^۳

در لسان العرب آمده: «اجْعَلْنِي بَصِيرَةً عَلَيْهِمْ أَى بِمَنْزَلَةِ الشَّهِيدِ» و نیز «إِنْ شِئْتَ كَانَ الْأَنْسَانُ هُوَ الْبَصِيرَةُ عَلَى نَفْسِهِ أَى الشَّاهِدُ».^۴

۴-۲-۲. معرفت

از واژه بصیرت به معرفت نیز تعبیر شده است. آنجا که خداوند متعال، پیامبرش را مخاطب قرار داده و می‌فرماید: «قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةِ أَنَا وَمَنِ اتَّبعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ». در این آیه شریفه برخی از اهل لغت، بصیرت را به معنی معرفت^۵ گرفته‌اند. «عَلَى بَصِيرَةِ أَى عَلَى مَعْرِفَةِ». خداوند به پیامبرش می‌گوید بگو این راه من است؛ من و پیروانم با بصیرت کامل یعنی با معرفت کامل همه مردم را به سوی خدا دعوت می‌کنیم، منزه است خدا و من از مشرکین نیستم.

۴-۲-۳. عبرت

بصیرت را به معنای عبرت هم گرفته‌اند: «بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّعَالَمِينَ يَتَذَكَّرُونَ» این کتاب برای مردم بصیرت آفرین است یعنی مایه عبرت است.^۶

۱- المقاييس اللغة، ج ۱، ص ۱۱۸. مجلل اللغة، ص ۷۸. تاج العروس، ج ۹، ص ۱۰۶. لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۰. منتهي الارب، ص ۱۴۳. محظوظ المحيط، ص ۳۴۵. اساس البلاغة، ص ۴۰. التحقيق في كلمات القرآن، ج ۱، ص ۲۸۰.

۲- تاج العروس، ج ۹، ص ۱۹۵. القاموس المحيط، ص ۱۱۰. لسان العرب، ج ۱، ص ۶۵. محظوظ المحيط، ج ۱، ص ۴۲. المحكم والمحيط الاعظم، ج ۸، ص ۳۱۶.

۳- المقاييس اللغة، ج ۱، ص ۱۱۸. تاج العروس، ج ۹، ص ۱۹۵. تهذيب اللغة، ج ۱۲، ص ۱۲۳. المحكم والمحيط الاعظم، ج ۸، ص ۳۱۶. محظوظ المحيط، ص ۴۲.

۴- لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۰. العين، ج ۷، ص ۱۱۷.

۵- مفردات الفاظ القرآن، ص ۴۷. التحقيق في كلمات القرآن، ج ۱، ص ۲۸۱. محظوظ المحيط، ص ۲۴۵.

۶- مفردات الفاظ القرآن، ص ۴۷. العين، ج ۷، ص ۱۴۲. تاج العروس، ج ۹، ص ۱۹۴. تهذيب اللغة، ج ۱۲، ص ۱۲۳. منتهي الارب، ص ۱۰۶.

۷-۲-۱. عقیده قلب

برخی بصیرت را به معنای عقیده قلب، ثبات در دین، استبصار در دین در نظر گرفته‌اند. صاحب جمهرة اللغة درباره مفهوم واژه بصیرت می‌گوید: «البصيرةُ الاسمُ من الإستبصارِ فِي الدِّينِ» و در تاج العروس آمده: «البصيرةُ الثباتُ فِي الدِّينِ» و در العین مفهوم بصیرت چنین آمده است: «البصيرةُ اسْمٌ لِمَا اعْتَقَدَ فِي القَلْبِ مِن الدِّينِ وَ تَحْقِيقِ الْأَمْرِ».

۸-۲-۱. يقین و حجّة واضحة

واژه بصیرت در معنای یقین و حجّة واضحة نیز به کار برده شده است. قالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ أی "عَلَى بَيَانٍ وَ حُجَّةٍ وَاضْحَاهٍ".

جمع بندی

معنای اصلی بصیرت، علم و معرفت و آگاهی است. اما برخی معنای دیگری همانند تدبیر، معرفت، بینش، زیرکی، شناخت، خرد و عبرت را نیز آورده‌اند.^۵

۱- جمهرة اللغة، ج ۱، ص ۱۴۱.

۲- تاج العروس، ج ۹، ص ۱۰۶.

۳- تاج العروس، ج ۷، ص ۱۱۷. لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۰. القاموس المحيط، ص ۱۱۰. تاج العروس، ج ۹، ص ۱۰۷. تهذیب اللغة، ج ۱۲، ص ۱۲۳. المحكم و المحيط الاعظم، ج ۸، ص ۳۱۶. شمس العلوم، ج ۱، ص ۳۱۷. جمهرة اللغة، ج ۱، ص ۱۴۱.

۴- محيط المحيط، ج ۱، ص ۳۴۵. لسان العرب، ج ۴، ص ۶۵.

۵- التحقيق في كلمات القرآن، ج ۱، ص ۲۸۱ - ۲۸۰.

۱-۳. مفهوم اصطلاحی بصیرت

بصیرت واژه‌ای مشترک در قرآن، حدیث و عرفان می‌باشد.

۱-۳-۱. تعریف التهانوی

التهانوی در معنای بصیرت می‌گوید: «**البَصِيرَةُ هِيَ قُوَّةُ لِلْقَلْبِ، مُنَورَةٌ بِنُورِ الْقُدْسِ تُرَى بِهَا حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ وَبَوْاطِنَهَا بِمَنَابَةِ الْبَصَرِ لِلنَّفْسِ الَّذِي تُرَى بِهِ صُورُ الْأَشْيَاءِ وَظَوَاهِرُهَا وَهِيَ الْقُوَّةُ الَّتِي يُسَمِّيهَا الْحُكَمَاءُ الْعَاقِلَةُ النَّظَرِيَّةُ. وَأَمَّا إِذَا تَنَوَّرَتِ بُنُورِ الْقُدْسِ وَانْكَشَفَ حِجَابَهَا بِهَدَايَةِ الْحَقِّ فَيُسَمِّيهَا الْحَكَمَيْمُ الْقُوَّةُ الْقُدْسِيَّةُ».^۱**

بصیرت نیرویی است برای قلب، منور است به نور قدس که بواسطه آن حقایق و بواطن اشیاء دیده می‌شود و به منزله بصر برای نفس است که به واسطه آن صور اشیاء و ظواهر آن دیده می‌شود. بصیرت نیرویی است که حکما آن را عاقله نظری نام نهاده‌اند و وقتی که به نور قدس منور شود، حجابهای عاقله نظری به سبب هدایت حق کشف می‌شود و حکیم، بصیرت را قوه قدسیه نامیده است.

۲-۳-۱. رسول حق

بصیرت، عقل و رسولی از جانب حق است همان طوری که پیامبران در ظاهر برای تبلیغ شرایع و احکام و تعلیم بندگان فرستاده شده‌اند عقل و بصیرت نیز در باطن فرستاده شده است.

۳-۳-۱. تعقل

بصیرت همچون تعقل قوه ای روحانی است که به لحاظ ذات، مجرد و به حسب فطرت، مایل به خیرات و کمالات و داعی به عدل و احسان است.^۲

۴-۳-۱. قوه ادراک قلب

بصیرت، قوه ادراک قلب است. در تاج العروس آمده: «**البَصِيرَةُ: هِيَ قُوَّةُ الْقَلْبِ الْمُدْرَكَةُ**». صاحب مفاتیح الاعجاز می‌گوید: «بسیاری از حقایق فقط با دیده دل دیده می‌شود، مانند ادراک حق».^۳

۵-۳-۱. علم

برخی بصیرت را علم معنی کرده اند و گفته اند «**البَصِيرَةُ: الْعِلْمُ؛ هُوَ النُّورُ الظَّاهِرُ بِذَاتِهِ الْمُظَهِّرُ لِغَيْرِهِ**».^۴ بصیرت علم است، نوری که به خودی خود آشکار و ظاهر است و آشکار کننده غیر خودش نیز می‌باشد.

۱- موسوعه کشاف اصطلاحات الفنون و العلوم، ج ۱، ص ۳۳۷. التوفيق على مهمات التعريف، ص ۱۳۳. اصطلاحات الصفوية، ص ۳۸. ، التعريفات، ص ۶۰.

۲- موسوعه کشاف اصطلاحات الفنون و العلوم، ج ۱، ص ۳۳۷. شرح حدیث جنود عقل و جهل، ص ۲۱.

۳- معجم لغوی مطول، ص ۶۹. تاج العروس، ج ۹، ص ۱۰۷. مفاتیح الاعجاز، ص ۶۶.

۴- محیط المحیط، ص ۴۲.

در جای دیگر آمده است: «إِنَّ الْعِلْمَ هُوَ الْكَاشِفُ وَالْمُظْهِرُ وَلَا كَاشِفٌ وَلَا مُظْهِرٌ فِي الْمَخْلُوقَاتِ سِوَاهُ فَلَا مَحَالَةَ أَن يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرُ لِغَيْرِهِ، فَالنُّورُ الْحَقِيقِيُّ هُوَ نُورُ الْعِلْمِ وَبِهِ الْبَصِيرَةَ^۱.

علم کشف کننده و آشکار کننده اشیاء است و هیچ آشکار کننده‌ای غیر از علم در مخلوقات وجود ندارد و علم کشف کننده غیر است و نور حقیقی، نور علم است که به واسطه آن بصیرت به دست می‌آید.

۱- تنبیهات حول المبدأ و المعاد، ص ۲۰.